

1302**USTAWA**

z dnia 27 czerwca 2003 r.

o utworzeniu Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zadania i kompetencje organów oraz organizację jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych¹⁾

Art. 1. 1. Tworzy się Wojewódzkie Kolegia Skarbowe, zwane dalej „Kolegiami”.

2. Zadaniem Kolegium jest konsolidacja i koordynacja działań w zakresie realizacji na obszarze województwa polityki finansowej państwa, w szczególności polityki podatkowej, celnej i kontrolnej, w tym:

- 1) uzgadnianie działań w zakresie realizacji polityki celnej, podatkowej i kontrolnej;
- 2) koordynacja planów kontroli i ich realizacji, w tym typowanie podmiotów przewidzianych do kontroli;
- 3) uzgadnianie trybu i zakresu wymiany informacji niezbędnych do realizacji zadań Kolegium;
- 4) inicjowanie i opiniowanie rozwiązań w zakresie prawa podatkowego i celnego.

3. W skład Kolegium wchodzi:

- 1) dyrektor izby skarbowej;
- 2) dyrektor izby celnej;
- 3) dyrektor urzędu kontroli skarbowej;
- 4) naczelnik urzędu skarbowego reprezentujący naczelników urzędów skarbowych z obszaru województwa — wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. W posiedzeniach Kolegium udział bierze również wojewoda.

5. Kolegium odbywa posiedzenia w miarę potrzeb, na wniosek jednej z osób wymienionych w ust. 3 pkt 1—3, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu. Jeżeli do 15 dnia miesiąca nie wpłynię żaden wniosek, posiedzenie Kolegium zwołuje dyrektor izby skarbowej.

6. Obradom Kolegium przewodniczy dyrektor izby skarbowej.

7. Uzgodnienia z posiedzenia są zamieszczane w protokole, który podpisują członkowie Kolegium.

8. Obsługę biurową Kolegium zapewnia izba skarbowa.

9. Nadzór nad działalnością Kolegiów sprawuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, regulamin Kolegium, określając w nim organizację i tryb odbywania posiedzeń oraz zasady współdziałania jego członków, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności i skuteczności wykonywania zadań Kolegium.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w § 1:

a) w pkt 1 na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem pkt 4”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez naczelnika urzędu celnego

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych, ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr 135, poz. 1268.

decyzji, postanowień lub mandatów karnych oraz z przyjętych przez naczelnika urzędu celnego zgłoszeń celnych — właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby celnej;”;

2) w art. 17 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Do zażaleń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez dyrektora izby celnej, stosuje się odpowiednio art. 262¹ Kodeksu celnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

3) w art. 19:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Dyrektor izby celnej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu:

- 1) należności celnych wraz z odsetkami;
- 2) podatku od towarów i usług należnego z tytułu importu towarów wraz z odsetkami;
- 3) podatku akcyzowego wraz z odsetkami;
- 4) grzywien, kosztów postępowania i innych należności pieniężnych orzeczonych w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe w zakresie spraw należących do właściwości organów celnych.”;

b) uchyla się § 6;

4) w art. 71a:

a) w § 2 wyrazy „art. 19 § 3—5 i 7—8” zastępuje się wyrazami „art. 19 § 3, 4, 7 i 8”,

b) w § 5 wyrazy „naczelnika urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „organu egzekucyjnego”;

5) w art. 155a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, może również zgłosić organ kontroli skarbowej.”;

6) w art. 168e w § 5 wyrazy „art. 19 § 3—5, 7 i 8” zastępuje się wyrazami „art. 19 § 3, 4, 7 i 8”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, a także w odniesieniu do komórek organizacyjnych wykonujących czynności

w zakresie wywiadu skarbowego w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych — ministrowie, którym podlegają oraz przez których są nadzorowane te organy i jednostki organizacyjne;”;

2) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb udostępniania materiałów archiwalnych znajdujących się w archiwach wyodrębnionych, podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu, Prezesowi Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Szefowi Kancelarii Sejmu, Szefowi Kancelarii Senatu i Szefowi Kancelarii Prezydenta, uwzględniając:

- 1) sposób postępowania z materiałami archiwalnymi zawierającymi informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową lub służbową albo dane osobowe podlegające ochronie;
- 2) zakres udostępniania dokumentacji dotyczącej osób fizycznych tym osobom dla celów własnych;
- 3) odpłatność za udostępnianie materiałów archiwalnych w przypadku ponoszenia przez archiwum dodatkowych kosztów z tego tytułu;
- 4) odpłatność za sporządzenie reprodukcji materiałów archiwalnych.”;

3) w art. 19 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych i minister właściwy do spraw finansów publicznych;”;

4) w art. 21 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw finansów publicznych;”;

5) w art. 29:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) archiwa:

- a) jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej — w zakresie działu obrona narodowa,
- b) jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwe-

go do spraw wewnętrznych i ministra właściwego do spraw zagranicznych — w zakresie tych działów administracji rządowej,

- c) komórek organizacyjnych wykonujących czynności w zakresie wywiadu skarbowego w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych — w zakresie tych czynności;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Kancelarii Sejmu, Szef Kancelarii Senatu, Szef Kancelarii Prezydenta, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu oraz Prezes Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określają, w drodze zarządzeń, organizację podległych im archiwów wyodrębnionych, uwzględniając w szczególności zakres ich działania.”;

6) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasób archiwalny archiwów wyodrębnionych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3 i 4, stanowią odpowiednio materiały archiwalne powstałe i powstające w toku działalności:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu;
- 2) komórek organizacyjnych wykonujących czynności w zakresie wywiadu skarbowego w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli nabywca nie podał wartości nabytych rzeczy i praw majątkowych lub wartość podana przez nabywcę według oceny naczelnika urzędu skarbowego nie odpowiada ich wartości rynkowej, organ ten wezwie nabywcę do określenia wartości rzeczy i praw lub podwyższenia tej wartości w terminie nie krótszym niż 14 dni. W razie nieudzielenia odpo-

wiedzi lub podania wartości nieodpowiadającej wartości rynkowej, naczelnik urzędu skarbowego ustali wartość z uwzględnieniem opinii biegłych. Jeżeli wartość ustalona w ten sposób przekroczy o 33% wartość podaną przez nabywcę, koszty opinii biegłych ponosi nabywca.”,

b) w ust. 5 na końcu dodaje się wyrazy „, nawet partę opiniami biegłych”;

2) w art. 19:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące dłużnikiem spadkodawcy, są obowiązane przy zapłacie długu potrącić i przekazać do właściwego urzędu skarbowego podatek od nabycia spadku, należny od spadkobiercy w wysokości ustalonej przez naczelnika tego urzędu skarbowego. Zapłata długu bez potrącenia podatku od nabycia spadku może nastąpić tylko za uprzednią pisemną zgodą naczelnika urzędu skarbowego albo po stwierdzeniu przez naczelnika urzędu skarbowego, że nabycie spadku jest zwolnione od podatku lub że należny podatek został zapłacony albo prawo do wydania decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego uległo przedawnieniu.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli przedmiotem aktu notarialnego, który ma być sporządzony, lub dokumentu, co do którego notariusz ma uwierzytelnić podpis, ma być zbycie praw do spadku albo zbycie lub obciążenie rzeczy lub praw majątkowych uzyskanych przez zbywcę w drodze spadku lub zasiedzenia, notariusz może sporządzić akt lub uwierzytelnić własnoręcznie podpisu tylko za uprzednią pisemną zgodą naczelnika urzędu skarbowego albo po stwierdzeniu przez naczelnika urzędu skarbowego, że nabycie spadku jest zwolnione od podatku lub że należny podatek został zapłacony albo prawo do wydania decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego uległo przedawnieniu.”;

3) użyte w art. 6 w ust. 2, w art. 12 oraz w art. 18 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.⁴⁾) w art. 15

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 139, poz. 932, z 2000 r. Nr 22, poz. 270 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 oraz z 2002 r. Nr 200, poz. 1681.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188 i 1190.

w ust. 8a wyrazy „izbę skarbową właściwą” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby celnej właściwego”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 w lit. b wyrazy „art. 133 § 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 134 § 1 pkt 1”;
- 2) w art. 9e w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 133 § 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 134 § 1 pkt 1”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5a po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) urząd skarbowym — oznacza to urząd skarbowy, którym kieruje odpowiednio właściwy dla podatnika lub płatnika naczelnik urzędu skarbowego.”;
- 2) w art. 8 w ust. 4 i w art. 9a w ust. 1 i 2 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”;
- 3) w art. 15 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego”;
- 4) w art. 22e w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „właściwego urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „urzędu skarbowego”;
- 5) w art. 24 w ust. 3 i w art. 24a w ust. 5 i 7 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”;
- 6) w art. 27c w ust. 14 wyrazy „w urzędzie skarbowym właściwym” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu”;
- 7) w art. 28 w ust. 2 wyrazy „urzędu skarbowego właściwego” zastępuje się wyrazami „urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”;
- 8) w art. 34:
  - a) w ust. 7 w zdaniu końcowym wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyra-

zami „urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”,

- b) w ust. 9 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 9) w art. 35 w ust. 10 wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”;
- 10) w art. 37 w ust. 1b wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 11) w art. 38:
  - a) w ust. 1 wyrazy „właściwego według miejsca” zastępuje się wyrazami „którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca”,
  - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Płatnicy dokonują rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w art. 37, w terminie do końca lutego po upływie roku podatkowego. Jeden egzemplarz rocznego obliczenia płatnik doręcza podatnikowi do dnia 31 marca, a drugi przekazuje w terminie do dnia 15 kwietnia urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a — do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.”;
- 12) art. 39 otrzymuje brzmienie:
„Art. 39. 1. W terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 31 i art. 33—35, w przypadku gdy nie dokonują rocznego obliczenia podatku, są obowiązani przekazać podatnikowi i urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, imienne informacje o wysokości dochodu oraz potrąconych przez płatnika w roku podatkowym składkach na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b), składki na ubezpieczenie zdrowotne pobranej w roku podatkowym przez płatnika i składki na ubezpieczenie zdrowotne odliczonej, z zastrzeżeniem art. 27b ust. 1 pkt 2 i ust. 2, a także należnego i pobranego podatku, sporządzone według ustalonego wzoru. W przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, płatnicy przekazują do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143 i Nr 135, poz. 1268.

2. Jeżeli obowiązek poboru przez płatników, o których mowa w art. 31 i 33—35, zaliczek na podatek ustał w ciągu roku, płatnicy ci są obowiązani sporządzić informację określoną w ust. 1 i przekazać ją podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, lub urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych — w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrana została ostatnia zaliczka.”;
- 13) w art. 42:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Płatnicy, o których mowa w art. 41, przekazują:
- 1) kwoty pobranych zaliczek na podatek dochodowy, w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną — według siedziby bądź miejsca wykonywania działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby,
  - 2) kwoty zryczałtowanego podatku, o którym mowa w art. 41 ust. 4—6 i 6a, w terminie do dnia 7 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano ten podatek — na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a w przypadku:
- a) płatnika niebędącego osobą fizyczną — właściwy według siedziby bądź miejsca wykonywania działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby,
  - b) podatników określonych w art. 3 ust. 2a — na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.”,
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) podatnikom określonym w art. 3 ust. 2a oraz urzędowi skarbowemu, którymi kierują naczelnicy urzędów skarbowych właściwi w sprawach opodatkowania osób zagranicznych — imienne informacje o wysokości dochodu i pobranego zryczałtowanego podatku, sporządzone według ustalonego wzoru,”,
- c) w ust. 3 wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu ze względu na miejsce” zastępuje się wyrazami „urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca”;
- 14) w art. 42a wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”;
- 15) w art. 43:
- a) w ust. 1 i 2 skreśla się wyraz „właściwemu”,
  - b) w ust. 3 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego”,
  - c) w ust. 4 skreśla się wyraz „właściwego”, a wyrazy „tego urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika tego urzędu skarbowego”;
- 16) w art. 44:
- a) w ust. 2 i 5 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,
  - b) w ust. 6c w pkt 1 i w ust. 6d wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego”,
  - c) w ust. 7c w pkt 4 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”;
- 17) w art. 45:
- a) w ust. 6 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,
  - b) w ust. 7 wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”.
- Art. 8.** W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 2. 1. Do zakresu kontroli skarbowej należy:
- 1) kontrola rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatków stanowiących dochód budżetu państwa, a także innych należności pieniężnych budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych,
  - 2) ujawnianie i kontrola niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej, a także dochodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów,
  - 3) kontrola źródeł pochodzenia majątku, w przypadku niezgłoszenia do opo-
- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

- datkowania działalności gospodarczej, a także dochodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów,
- 4) kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych, podlegającymi zwrotowi,
  - 5) kontrola wywiązywania się z warunków finansowania pomocy ze środków, o których mowa w pkt 4,
  - 6) kontrola prawidłowości przekazywania środków własnych do budżetu Unii Europejskiej,
  - 7) certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej,
  - 8) badanie celowości w czasie podejmowania decyzji i zgodności z prawem wykorzystania i rozporządzania mieniem państwowym, a w szczególności ujawnianie niedoborów, a także innych szkód w tym mieniu,
  - 9) badanie wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa,
  - 10) kontrola rzetelności wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji,
  - 11) kontrola zgodności wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem,
  - 12) kontrola zgodności z prawem przywozu towarów dopuszczonych do obrotu na polskim obszarze celnym lub mających inne przeznaczenie celne oraz wywozu towarów za granicę, a także kontrola i ujawnianie towarów nielegalnie wprowadzonych na polski obszar celny,
  - 13) ujawnianie składników majątkowych podmiotów zobowiązanych do uiszczenia należności publicznych lub podejrzanych o czyny zagrożone karą grzywny lub karami pieniężnymi, w celu zapewnienia skuteczności poboru tych należności oraz wykonania orzeczeń lub mandatów karnych,
  - 14) kontrola oświadczeń o stanie majątkowym osób — obowiązków do ich składania — zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym w urzędzie obsługującym tego ministra,
  - 15) kontrola resortowa jednostek organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym urzędu obsługującego tego ministra,
  - 16) badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń, zezwoleń dewizowych i zezwoleń na prowadzenie działalności kantorowej,
  - 17) prowadzenie działalności analitycznej i prognostycznej w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w obszarze właściwości kontroli skarbowej oraz przedstawianie w tym zakresie informacji i analiz organom administracji rządowej.
2. W ramach kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, badaniu podlega również rzetelność deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowość obliczania i wpłacania zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostek samorządu terytorialnego.”;
- 2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:
- „Art. 2a. 1. Do zakresu kontroli skarbowej należy również zapewnianie ochrony fizycznej i technicznej inspektorom i pracownikom, a za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej także innym organom i instytucjom państwowym.
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonują wyodrębnione komórki kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1.”;
- 3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:
- „Art. 3a. 1. Certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej jest zespołem czynności materialno-technicznych mającym na celu potwierdzenie prawidłowości rachunków oraz sprawdzenie poprawności systemów zarządzania i kontroli programów współfinansowanych ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.
2. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej komórce, o której mowa w art. 10 ust. 3, na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
  4. Po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wydaje certyfikat lub deklarację zamknięcia pomocy.
  5. W zakresie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 3 niniejszej ustawy, z wyjątkiem art. 31, oraz przepisów działu VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 188), z wyjątkiem art. 285a—287, art. 288a i art. 289.
  6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1, sposób ich dokumentowania z uwzględnieniem międzynarodowych standardów audytu, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, oraz wzory dokumentów, o których mowa w ust. 4, mających stanowić krótkie, przejrzyste, dokładne i kompletne wnioski z przeprowadzonych czynności.”;
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Kontroli skarbowej podlegają:
- 1) zobowiązani do świadczeń pieniężnych na rzecz Skarbu Państwa lub państwowych funduszy celowych,
  - 2) wydatkujący, przekazujący i otrzymujący środki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4,
  - 3) zobowiązani do wywiązywania się z warunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5,
  - 4) władający i zarządzający mieniem państwowym,
  - 5) jednostki wykorzystujące mienie przekazane przez Skarb Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz sprywatyzowane mienie Skarbu Państwa,
  - 6) beneficjenci poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz podmioty, za które Skarb Państwa poręczył lub gwarantował,
- 7) osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym w urzędzie obsługującym tego ministra, zobowiązane do składania oświadczeń o stanie majątkowym,
  - 8) jednostki organizacyjne administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym urząd obsługujący tego ministra.
2. Kontroli skarbowej podlegają także płatnicy i inkasenci podatków i innych należności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1.”;
- 5) w art. 6:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2a”,
  - b) uchyla się ust. 2a;
- 6) w art. 8:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Wyłączenie organu kontroli skarbowej następuje z przyczyn określonych w art. 130 § 1 pkt 1—4, 6—8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dyrektorów urzędów kontroli skarbowej powołuje, spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu, oraz odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 9.”,
  - c) po ust. 3 dodaje się ust. 4—10 w brzmieniu:
„4. Do konkursu mogą przystąpić wyłącznie inspektorzy kontroli skarbowej posiadający:
1) wyższe wykształcenie magisterskie,
2) co najmniej 3-letnie doświadczenie zawodowe na stanowisku inspektora kontroli skarbowej.
  5. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
  6. Konkurs polega na przeprowadzeniu postępowania egzaminacyjnego. W toku postępowania egzaminacyjnego sprawdzeniu podlega wiedza niezbędna do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora urzędu kontroli skarbowej, predyspozycje i zdolności ogólne oraz umiejętności kierownicze.
  7. Konkurs przeprowadza się, jeżeli do konkursu zgłosiło się co najmniej 3 uczestników.

W wyniku konkursu wyłania się co najmniej 1 kandydata.

8. Do czasu powołania dyrektora urzędu kontroli skarbowej w drodze konkursu, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wyznacza osobę pełniącą obowiązki dyrektora urzędu kontroli skarbowej.

9. W razie braku odpowiedniej liczby uczestników do przeprowadzenia konkursu lub gdy żaden z kandydatów nie uzyska pozytywnej opinii Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej powołuje dyrektora urzędu kontroli skarbowej bez przeprowadzenia konkursu.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób organizowania i tryb przeprowadzania konkursu, szczegółowe wymagania podlegające sprawdzeniu w toku postępowania egzaminacyjnego oraz skład komisji konkursowej, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia konkursu oraz wszechstronnego sprawdzenia kwalifikacji i predyspozycji osób przystępujących do konkursu.”;

7) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej sprawuje nadzór nad działalnością:

- 1) Wojewódzkich Kolegiów Skarbowych,
- 2) dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
- 3) inspektorów zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

4) inspektorów i pracowników zatrudnionych w komórkach, o których mowa w art. 11g ust. 1,

5) pracowników wywiadu skarbowego — w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie.”,

b) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organizuje szkolenia inspektorów, pracowników wywiadu skarbowego oraz pracowników zatrudnionych w komórkach, o których mowa w art. 11g ust. 1,”,

— pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) wydaje decyzje w sprawach określonych w ustawie,”,

— po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) wydaje wyniki kontroli,”,

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) upoważnia inspektorów i pracowników zatrudnionych w urzędach kontroli skar-

bowej do przeprowadzania czynności kontrolnych poza obszarem terytorialnego zasięgu działania danego urzędu lub w podmiocie, wobec którego na podstawie art. 5 ust. 9c ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych nastąpiła zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na właściwego wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników,”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej koordynuje działania w zakresie kontroli, podejmowane przez organy podatkowe i organy kontroli skarbowej.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania określone w ustawie przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz koordynuje ich prace.”;

8) w art. 11 w ust. 2:

a) pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) wydaje decyzje w sprawach określonych w ustawie,”,

b) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) wydaje wynik kontroli,”;

9) w art. 11a w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „art. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 2, art. 2a ust. 1 i art. 3”;

10) w art. 11g:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 1a, 2a, 4 i 7 oraz art. 3 pkt 4” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 2, 3, 12 i 13, art. 2a ust. 1 oraz art. 3 pkt 4”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) uzbrojenie przysługujące pracownikom komórek kontroli skarbowej, o których mowa w ust. 1,

2) kryteria i tryb przydziału broni służbowej,

3) wzory umundurowania i znaków identyfikujących jednostkę organizacyjną kontroli skarbowej, w której pracownik jest zatrudniony,

4) sposób noszenia umundurowania i znaków identyfikujących jednostkę organizacyjną kontroli skarbowej, w której pracownik jest zatrudniony,

5) normy umundurowania, uwzględniając okres używalności jego składników,

- 6) normy wyposażenia niezbędnego do wykonywania czynności służbowych, zasady jego przyznawania i użytkowania.”;
- 11) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
„Art. 13a. 1. Wszczęcie postępowania kontrolnego w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1—3, w stosunku do podmiotu, wobec którego na podstawie art. 5 ust. 9c ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urządach i izbach skarbowych nastąpiła zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na właściwego wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników, może nastąpić wyłącznie:
- 1) na podstawie pisemnego wniosku właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego lub
  - 2) w związku z zaistnieniem uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, jeżeli właściwym do prowadzenia dochodzenia jest inspektor kontroli skarbowej, lub
  - 3) w przypadku przypuszczenia wystąpienia lub wystąpienia powiązań lub związków, o których mowa w przepisach prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.
2. Do wszczęcia postępowania kontrolnego w przypadkach określonych w ust. 1 nie stosuje się art. 284a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”;
- 12) w art. 14a w ust. 2 i 3 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 8” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 14”;
- 13) po art. 14a dodaje się art. 14b w brzmieniu:
„Art. 14b. 1. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, uprawnieni do samodzielnego wykonywania czynności kontrolnych są również pracownicy.
2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, nie stosuje się art. 12 i art. 13 ust. 4.
  3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, organizację kontroli, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, oraz szczegółowe zasady i tryb postępowania w tym zakresie.”;
- 14) art. 24 otrzymuje brzmienie:
„Art. 24. 1. Po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 291 § 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 291 § 4 pkt 2 tej ustawy, organ kontroli skarbowej wydaje:
- 1) decyzje w rozumieniu ustawy — Ordynacja podatkowa, gdy ustalenia dotyczą:
    - a) podatków, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych oraz podatku akcyzowego,
    - b) opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych,z zastrzeżeniem pkt 2 lit. a),
  - 2) wynik kontroli, gdy ustalenia dotyczą nieprawidłowości:
    - a) w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4,
    - b) innych niż wymienione w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, gdy nieprawidłowości nie stwierdzono albo gdy ustalenia dotyczą należności celnych.
2. Przed wydaniem decyzji lub wyniku kontroli organ kontroli skarbowej wyznacza stronie 7-dniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.”;
- 15) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:
„Art. 24a. W przypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 7, dyrektor urzędu kontroli skarbowej, w którym jest zatrudniony upoważniony inspektor lub pracownik, wydaje wynik kontroli albo wydaje decyzje.”;
- 16) w art. 25 wyrazy „właściwemu urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „właściwemu organowi podatkowemu”;
- 17) w art. 26:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Od decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do właściwego dyrektora izby skarbowej albo do właściwego dyrektora izby celnej, jeżeli decyzję wydał dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”,
  - b) w ust. 2 wyrazy „art. 24 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 24 ust. 1 pkt 1”;

18) w art. 27:
  - a) w ust. 1:
— pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) końcowe ustalenia i wnioski w zakresie ustalonym w art. 24 ust. 1 pkt 2,”,
  - w pkt 7 wyraz „inspektora” zastępuje się wyrazami „organ kontroli skarbowej”,
  - pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) podpis organu kontroli skarbowej.”,

- b) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:
- „2. Wynik kontroli doręcza się kontrolowanemu oraz, z uwzględnieniem ust. 2a, właściwemu organowi lub dysponentowi części budżetu, któremu doręcza się ponadto dokumentację z czynności kontrolnych. Jeżeli wynik kontroli zawiera ustalenia obejmujące zagadnienia należące do właściwości różnych organów, każdemu z tych organów doręcza się wyciąg z wyniku kontroli i dokumentację zawierającą ustalenia w sprawie, w której właściwy jest ten organ.
- 2a. Wynik kontroli w zakresie:
- 1) należności celnych — doręcza się właściwemu dla kontrolowanego organowi celnemu,
  - 2) oświadczenia o stanie majątkowym — doręcza się kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której kontrolowany jest zatrudniony,
  - 3) kontroli resortowej — doręcza się ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;
- 19) art. 28 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 28. Przepisu art. 24 ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli ustalenia kontroli dotyczą spraw zakończonych decyzją organu podatkowego lub organu celnego. W tym przypadku organ kontroli skarbowej sporządza wynik kontroli, który przekazuje właściwemu organowi podatkowemu lub organowi celnemu oraz kontrolowanemu.”;
- 20) w art. 31:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 54 i art. 290 § 3 tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, nie stosuje się przepisów art. 121 § 2, art. 133—142, art. 145 § 2 i 3, art. 146, 147, 199, 200, 284a—285a, 286 § 2, art. 286a, 288, 288a, 291 § 1 i 2 i art. 292 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”,
- c) w ust. 2 w zdaniu końcowym wyrazy „podatkowe lub kontrolę” zastępuje się wyrazami „podatkowe, kontrolę”;
- 21) w art. 33 w ust. 3 wyrazy „Towarzystwa funduszy powierniczych” zastępuje się wyrazami „Towarzystwa funduszy inwestycyjnych”;
- 22) w art. 33a w ust. 1:
- a) w pkt 3 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyraz „albo”,
- b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) udzielił informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.”;
- 23) w art. 33b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W toku postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzone przez inspektora bądź w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej dostęp do informacji, o których mowa w art. 33, przysługuje wyłącznie inspektorowi prowadzącemu postępowanie lub czynności kontrolne, jego przełożonemu oraz właściwym organom kontroli skarbowej.”;
- 24) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej są obowiązani:
- 1) inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w urzędach kontroli skarbowej,
  - 2) osoby, o których mowa w art. 13 ust. 4,
  - 3) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej oraz inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
  - 4) osoby odbywające, na podstawie odrębnych przepisów, praktykę zawodową w urzędach kontroli skarbowej.”;
- 25) w art. 34a:
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej — w toku postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe,
- 2) organom podatkowym albo innym organom kontroli skarbowej — w związku z wszczętym, na podstawie uprzednio wydanego postanowienia, postępowaniem podatkowym albo w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe,”,
- b) w ust. 5 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
- „6a) Komisji Europejskiej w zakresie kontroli:
- a) środków pochodzących z Unii Europejskiej,
  - b) innych środków przeznaczonych na programy współfinansowane z Unii Europejskiej.”;

26) uchyla się rozdział 3b;

27) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Wywiad skarbowy

Art. 36. 1. Kontrola skarbowa, w granicach określonych w art. 1, obejmuje przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego przez komórki organizacyjne wchodzące w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, zwane dalej „wywiadem skarbowym”.

2. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego polega na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o osobach oraz o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli skarbowej w celu ustalenia należności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, oraz w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 i 14 oraz w art. 3.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, przeprowadzają wyznaczeni do ich wykonywania pracownicy zatrudnieni w wywiadzie skarbowym, zwani dalej „pracownikami wywiadu skarbowego”.

4. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być prowadzone w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym umożliwiających uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów w sposób niejawnny.

Art. 36a. Pracownicy wywiadu skarbowego, wykonując czynności, o których mowa w art. 36 ust. 2, mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom w miejscach publicznych.

Art. 36b. 1. Wywiad skarbowy może uzyskiwać oraz przetwarzać dane identyfikujące abonenta sieci telekomunikacyjnej lub zakończenia sieci, między którymi wykonano połączenie, oraz dane dotyczące uzyskania próby połączenia między określonymi zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia.

2. Udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

3. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych są obowiązani udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, pracownikom wywiadu skarbowego wska-

zanym we wniosku Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

4. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej w sposób zabezpieczający je przed dostępem osób nieuprawnionych.

Art. 36c. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

3) przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

4) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,

5) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

— jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie, zwany dalej „Sądem”, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi obawa utraty informacji lub zatarcia dowodów przestępstwa, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może zarządzić, po

- uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, jednocześnie zwracając się do Sądu z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz nakazuje niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych w wyniku jej stosowania.
3. Sąd może zezwolić, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na odstąpienie od zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 2, jeżeli stanowią one dowód lub wskazują na zamiar popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, dla wykrycia którego na podstawie przepisów ustawowych, mogą być prowadzone czynności operacyjno-rozpoznawcze, w tym kontrola operacyjna.
  4. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:
    - 1) kontrolowaniu treści korespondencji,
    - 2) kontrolowaniu zawartości przesyłek,
    - 3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności obrazu, treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych przy pomocy sieci telekomunikacyjnych.
  5. Wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:
    - 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany,
    - 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej,
    - 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej albo prawdopodobnej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków,
    - 4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania,
  - 5) cel, czas i zakres kontroli operacyjnej.
  6. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd może, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli, z zastrzeżeniem ust. 7.
  7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla wykrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów takich przestępstw, Sąd, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może wydać postanowienie o prowadzeniu kontroli operacyjnej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 6.
  8. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, 3, 6 i 7, stosuje się odpowiednio ust. 5. Sąd może zapoznać się z materiałami operacyjnymi uzasadniającymi wniosek o zastosowanie kontroli operacyjnej przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 2, 3, 6 lub 7.
  9. Wnioski, o których mowa w ust. 1—3, 6 i 7, Sąd rozpoznaje, na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
  10. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych w sieciach publicznych oraz podmioty świadczące usługi pocztowe są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicz-

- nych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez wywiad skarbowy kontroli operacyjnej.
11. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.
  12. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.
  13. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.
  14. Na postanowienia Sądu, o których mowa w ust. 1—3, 6 i 7, przysługuje zażalenie Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.
  15. Trybu, o którym mowa w ust. 1—9, nie stosuje się, jeżeli kontrola operacyjna jest prowadzona za wyrażoną na piśmie zgodą osoby będącej nadawcą lub odbiorcą przekazu informacji.
  16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, kontrolę operacyjną zarządza Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.
  17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i postanowień, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.
- Art. 36d. 1. Materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania kontrolnego lub postępowania przygotowawczego w sprawach wymienionych w art. 3 pkt 4 i 5, przekazuje się właściwym organom i jednostkom organizacyjnym kontroli skarbowej.
2. Materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych zawierające dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przekazuje właściwemu prokuratorowi. W postępowaniu przed Sądem, w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.
  3. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36b ust. 1, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia, wywiad skarbowy przekazuje właściwemu prokuratorowi.
  4. Materiały uzyskane w czasie stosowania kontroli operacyjnej niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie albo niemające znaczenia dla postępowania kontrolnego, postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia albo w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe przechowuje się po zakończeniu kontroli przez okres 2 miesięcy, po upływie których Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zarządza ich protokolarne, komisyjne zniszczenie.
  5. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36b ust. 1, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania kontrolnego, postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia albo w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.
- Art. 36e. 1. Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności podejmowanych na podstawie art. 36b ust. 1 mogą być wykorzystywane przez organy i jednostki organizacyjne kontroli skarbowej dla celów postępowania kontrolnego oraz postępowania przygotowawczego w sprawach wymienionych w art. 3 pkt 4 i 5.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 36j, wywiad skarbowy udostępnia:
    - 1) organom celnym i podatkowym,
    - 2) sądowi lub prokuratorowi — w związku z toczącym się postępowaniem,
    - 3) organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych,
    - 4) innym organom — w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.
  3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, informacje określone w ust. 1 mogą być przekazywane organom lub instytucjom państw obcych.
- Art. 36f. 1. Wywiad skarbowy współdziała z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.
2. Wywiad skarbowy może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.
  3. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.
  4. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając niezbędne dane pracownika wywiadu skarbowego oraz oznaczenie administratora danych, o którym mowa w ust. 3.
  5. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania wywiadu
- wi skarbowemu informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, uwzględniając zakres zadań kontroli skarbowej i sposób przeprowadzania wywiadu skarbowego.
- Art. 36g. Wywiad skarbowy może, w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.
- Art. 36h. 1. Wywiad skarbowy w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe, ze zbiorów danych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności. Administratorzy danych gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.
2. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory danych, o których mowa w ust. 1, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w tych zbiorach określonej komórce wywiadu skarbowego, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli komórka wywiadu skarbowego posiada:
    - 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał,
    - 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.
- Art. 36i. 1. Pracownik wywiadu skarbowego przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może korzystać z pomocy osób niebędących pracownikami jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy pracownikowi wywiadu skarbowego, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest obowiązany

- ujawnić dane o osobie, o której mowa w ust. 1, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstwo wojenne, o zbrodnię przeciwko życiu lub o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z uczestnictwem w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.
3. Osobom udzielającym pomocy pracownikom wywiadu skarbowego w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może być przyznane wynagrodzenie. Jeżeli w czasie udzielania pomocy lub w związku z jej udzieleniem osoby udzielające pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym lub członkom ich rodzin przysługuje odszkodowanie.
- Art. 36j. 1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 36f ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli ustawa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.
- Art. 36k. 1. Do naboru pracowników wywiadu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2, stosuje się art. 11g ust. 2 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11g ust. 3 pkt 2.
2. Informacje o wolnych stanowiskach pracy w wywiadzie skarbowym nie podlegają rozpowszechnianiu.
- Art. 36l. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w art. 36—36d.
- Art. 37. 1. Koszty podejmowanych przez wywiad skarbowy czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których, ze względu na ochronę określoną w art. 37a ust. 1, nie mogą być stosowane przepisy o zamówieniach publicznych, finansach publicznych i rachunkowości, a także odszkodowania oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 36i ust. 3, są pokrywane z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego, którym dysponuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania wysokości i przyznawania odszkodowania, o którym mowa w art. 36i ust. 3, w sposób uwzględniający zakres udzielonej pomocy oraz rodzaj i zakres poniesionej szkody.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, sposób dysponowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych. Zarządzenie nie podlega ogłoszeniu.
- Art. 37a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących pracowników i inspektorów. Udzielenie informacji dotyczących czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie informacji stanowiących tajemnicę skarbową.
2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy wywiadu skarbowego mogą posługiwać się dokumentami, które umożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.
3. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielania wywiadowi skarbowemu w granicach swojej

- właściwości niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.
4. Pracownikom wywiadu skarbowego przysługuje prawo do stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia broni palnej. Art. 11d, art. 11e ust. 1, art. 11f ust. 1—3 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11e ust. 2, art. 11f ust. 4 i art. 11g ust. 4, w zakresie przydziału broni służbowej, stosuje się odpowiednio.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając cel wydania, zapewnienie ich ochrony oraz wyjątkowe przesłanki ich użycia.”;
- 28) w art. 38 w ust. 3 w zdaniu wstępnym po wyrazach „upoważnionym pracownikiem” dodaje się wyrazy „oraz upoważnionym przedstawicielom instytucji Unii Europejskiej w przypadku uczestniczenia tych osób w kontroli środków pochodzących z Unii Europejskiej”;
- 29) w art. 39 po ust. 2a dodaje się ust. 2b—2e w brzmieniu:
- „2b. Inspektorzy i pracownicy urzędów kontroli skarbowej będący pracownikami służby cywilnej są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 15 maja, składać oświadczenia majątkowe wraz z załącznikiem — kserokopią zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym i jego korekt. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki, w której osoba jest zatrudniona.
- 2c. Dyrektorzy i wicedyrektorzy urzędów kontroli skarbowej oświadczenia majątkowe składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.
- 2d. Do dokonywania analizy danych zawartych w oświadczeniach majątkowych uprawniona jest komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
- 2e. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do oświadczeń majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.”;
- 30) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Inspektorom przysługuje miesięczny dodatek skarbowy do wynagrodzenia nie niższy niż 50% wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.”;
- 31) w art. 42 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) podjął zatrudnienie poza urzędem kontroli skarbowej albo komórkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 10 ust. 3.”.
- Art. 9.** W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1a:
- a) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Umowa podlega zgłoszeniu przez spółkę, wskazaną zgodnie z ust. 3 pkt 4, do właściwego według jej siedziby naczelnika urzędu skarbowego, co najmniej na 3 miesiące przed rozpoczęciem roku podatkowego przyjętego przez podatkową grupę kapitałową. Organ ten jest właściwy w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym podatkowej grupy kapitałowej.
5. Naczelnik urzędu skarbowego dokonuje, w formie decyzji, rejestracji umowy. W tej samej formie naczelnik urzędu skarbowego odmówi zarejestrowania umowy, jeżeli nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w ust. 3 i 4.”,
- c) w ust. 8 wyrazy „urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego”,
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Do przedłużenia okresu funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej jest wymagane zawarcie nowej umowy, podlegającej zgłoszeniu i zarejestrowaniu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.”;
- 2) w art. 4a po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) urząd skarbowy — rozumie się przez to urząd skarbowy, którym kieruje właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego.”;
- 3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Rokiem podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2, 2a, 3 i 6, jest rok kalendarzowy, chyba że podatnik postanowi inaczej w statucie albo w umo-

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391 i Nr 96, poz. 874.

wie spółki, albo w innym dokumencie odpowiednio regulującym zasady ustrojowe innych podatników i zawiadomi o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego; wówczas rokiem podatkowym jest okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych.”;

4) w art. 16e w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyraz „właściwego”;

5) w art. 25:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „właściwego według siedziby podatnika”,

b) w ust. 5 w zdaniu wstępnym wyrazy „urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego”,

c) w ust. 7 w pkt 1 i w ust. 7a wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego”,

d) w ust. 11 w zdaniu końcowym wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”;

6) w art. 25a skreśla się wyraz „właściwego”;

7) w art. 26:

a) w ust. 1b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, są uzyskiwane od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wejściem statku do portu polskiego przestać urzędowi skarbowemu, którym kieruje właściwy według siedziby Morskiej Agencji naczelnik urzędu skarbowego, deklarację o wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim i wpłacić na rachunek tego urzędu należny podatek.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1 i 2 pobrano podatek, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 — na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. W terminie przekazania kwoty pobranego podatku płatnicy są obowiązani przestać urzędowi skarbowemu deklarację, a podatnikowi — informację o pobranym podatku, sporządzone według ustalonych wzorów.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6, spółka przejmująca lub

nowo zawiązana jest obowiązana jako płatnik, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić podatek, o którym mowa w art. 22, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 — na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Podatnik jest obowiązany przed tym terminem przekazać płatnikowi kwotę tego podatku. W terminie wpłaty podatku płatnik jest obowiązany przestać urzędowi skarbowemu deklarację, a podatnikowi — informację o wpłaconym podatku, sporządzone według ustalonych wzorów.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 650, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 6 po wyrazach „Generalnego Inspektora Informacji Finansowej” dodaje się przecinek oraz wyrazy „pracownika szczególnego nadzoru podatkowego”;

2) w art. 13 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać, w drodze rozporządzenia, określonym dyrektorom izb skarbowych i naczelnikom urzędów skarbowych uprawnienia do zatwierdzania regulaminów oraz dokonywanych w nich zmian, przedstawianych przez podmioty wymienione w art. 6 ust. 1, uwzględniając potrzebę usprawnienia procedury zatwierdzania regulaminów.”;

3) w art. 18 w ust. 5 po wyrazach „ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,” dodaje się wyrazy „pracownikom szczególnego nadzoru podatkowego,”;

4) w art. 24 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać, w drodze rozporządzenia, określonym dyrektorom izb skarbowych i naczelnikom urzędów skarbowych uprawnienia do wydawania zezwoleń na urządzenie loterii fantowych, gry bingo fantowe, loterii promocyjnych i loterii audiotekstowych urządzanych na obszarze jednego województwa oraz określić szczegółowy sposób ich wydawania, uwzględniając ochronę praw grających oraz potrzebę właściwej kontroli urządzania i prowadzenia gier.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 145, poz. 946, Nr 155, poz. 1014 i Nr 160, poz. 1061, z 2000 r. Nr 9, poz. 117, Nr 70, poz. 816 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 84, poz. 908, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

5) w art. 48 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać, w drodze rozporządzenia, zakres swoich uprawnień określonych w ust. 1 dyrektorom izb skarbowych lub naczelnikom urzędów skarbowych w stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1, uwzględniając potrzebę usprawnienia procedury nadzoru i kontroli.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje również szczególny nadzór podatkowy związany z urządzaniem gier na stołach i na automatach oraz gier na automatach o niskich wygranych, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) urząd skarbowy — rozumie się przez to urząd skarbowy, którym kieruje właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego,”;

2) w art. 5 w ust. 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „właściwego organu podatkowego”;

3) w art. 6a w ust. 5 w pkt 2 i w ust. 10 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwy organ podatkowy”;

4) w art. 6b w ust. 1 i 3 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”;

5) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „ w urządzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu organowi podatkowemu”,

b) w ust. 2 wyrazy „Urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „Właściwy organ podatkowy”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podatek zarejestrowany na podstawie ust. 2 zaprzestał wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić zaprzestanie działalności właści-

wemu organowi podatkowemu, który dokonał rejestracji; zgłoszenie to stanowi podstawę dla właściwego organu podatkowego do wykreślenia podatnika z rejestru.”,

d) w ust. 5a wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwy organ podatkowy”,

e) w ust. 9 wyrazy „do urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „właściwemu organowi podatkowemu”,

f) w ust. 9a wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;

6) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe dla podatku od towarów i usług oraz we właściwym urzędzie celnym deklaracje podatkowe dla podatku akcyzowego za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 1a—1g.”,

b) w ust. 1a, 1d i 1e wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zobowiązanie podatkowe, kwotę zwrotu różnicy podatku, kwotę zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 21 ust. 1, przyjmuje się w kwocie wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że zostaną one określone w innej wysokości:

1) dla podatku od towarów i usług — przez naczelnika urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej,

2) dla podatku akcyzowego — przez naczelnika urzędu celnego lub organ kontroli skarbowej.”;

7) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego organ celny stwierdzi, iż kwoty podatków zostały wykazane nieprawidłowo, naczelnik urzędu celnego wydaje decyzję określającą podatki w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę podatków w decyzji dotyczącej należności celnych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatek może wystąpić do naczelnika urzędu celnego, w terminie miesiąca od dnia pobrania podatków, o uznanie zgłoszenia celnego za nieprawidłowe w części dotyczącej podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego. Prawidłowego określenia podatków dokonuje naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji.”,

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387 i Nr 213, poz. 1800 i 1803 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 84, poz. 774, Nr 96, poz. 874 i Nr 130, poz. 1188.

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadkach niewymienionych w ust. 1—3 podatnik jest obowiązany do zapłaty kwoty należnych podatków w terminie i na warunkach określonych dla uiszczenia cła, również gdy towary zostały zwolnione od cła lub stawki celne zostały zawieszony albo obniżony do wysokości 0.

5. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatków należnych z tytułu importu towarów.”,

d) w ust. 6 po wyrazach „podatku akcyzowego” dodaje się wyrazy „jeżeli podatki te nie zostały uiszczone”,

e) uchyla się ust. 7;

8) uchyla się art. 11a i art. 11b;

9) art. 11c otrzymuje brzmienie:

„Art. 11c. 1. W przypadkach innych niż określone w art. 11 ust. 1, 2 i 2a kwoty podatków należnych z tytułu importu towarów określa naczelnik urzędu celnego w drodze decyzji.

2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z ust. 1 oraz art. 11 stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu celnego dotyczące powiadomienia dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 oraz w art. 11 ust. 2 i 2a, służy odwołanie do dyrektora izby celnej, za pośrednictwem naczelnika urzędu celnego, który wydał decyzję.

4. Do postępowań, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 11 ust. 2 i 2a, stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.”;

10) po art. 11c dodaje się art. 11d—11h w brzmieniu:

„Art. 11d. Kopie decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 2a oraz w art. 11c, lub innych orzeczeń wydanych w sprawie podatków z tytułu importu towarów, naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej jest obowiązany przesłać w terminie 5 dni do urzędu skarbowego właściwego dla podatnika w sprawie rozliczeń w podatku od towarów i usług, a w przypadku decyzji określających kwotę podatku akcyzowego — do właściwego urzędu celnego wykonującego zadania w zakresie podatku akcyzowego w obrocie krajowym.

Art. 11e. 1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 2a oraz w art. 11c, a podatkiem pobranym przez ten organ.

2. Różnica, o której mowa w ust. 1, dotycząca podatku od towarów i usług stanowi podatek naliczony w rozumieniu art. 19 ust. 2.

Art. 11f. 1. W zakresie nieuregulowanym w art. 4 pkt 3 i 4, art. 5 ust. 1 pkt 3 i 3a, art. 6 ust. 7 i 7a, art. 11 oraz w art. 11c—11e stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu celnego dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w tym kodeksie.

2. Jeżeli, zgodnie z przepisami Kodeksu celnego, powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do zweryfikowania należności podatkowych — naczelnik urzędu celnego może określić wartość celną według zasad określonych w Kodeksie celnym dla potrzeb prawidłowego określenia należnych podatków z tytułu importu towarów.

Art. 11g. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących odroczenia terminu płatności podatku, rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, umorzenia zaległości podatkowych i odsetek za zwłokę, zwrotu nadpłaty oraz ulg podatkowych określonych w Ordynacji podatkowej — w zakresie podatku od towarów i usług jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.

Art. 11h. W przypadku, gdy w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego okaże się, że kwota podatków została nadpłaconą, podatnikowi nie przysługuje zwrot nadpłaconych podatków, jeżeli kwota nadpłaconego w imporcie:

- 1) podatku od towarów i usług — pomniejszyła kwotę podatku należnego,
- 2) podatku akcyzowego — pomniejszyła kwotę podatku akcyzowego lub powiększyła kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 i 2.”;

11) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Właściwym organem podatkowym w sprawie rozliczeń podatku jest naczelnik urzędu skarbowego, właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Jeżeli czynności wymienione w ust. 1 są wykonywane na terenie objętym zakresem działania dwóch lub więcej

urzędów skarbowych, właściwość miejscową ustala się:

1) dla osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej — ze względu na siedzibę,

2) dla osób fizycznych — ze względu na miejsce zamieszkania.

3. W przypadku osób fizycznych niewykonywujących innych czynności podlegających opodatkowaniu poza importem towarów, właściwym organem podatkowym jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania.

4. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1—3, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście.

5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą przypadków, dotyczących poboru podatku od importu towarów, o których mowa w art. 11, art. 11c, art. 11e ust. 1 oraz art. 11f.”;

12) w art. 14:

a) w ust. 2 wyrazy „właściwego urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

b) w ust. 3 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Za zgodą naczelnika urzędu skarbowego podatnik może zmniejszyć podatek należny o podatek naliczony, wynikający z dokumentów celnych oraz z faktur dokumentujących zakupy dokonane przed dniem utraty zwolnienia, pod warunkiem:

1) sporządzenia spisu z natury zapasów posiadanych w dniu, w którym nastąpiło przekroczenie kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz

2) przedłożenia w urzędzie skarbowym spisu, o którym mowa w pkt 1, najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia utraty zwolnienia.”,

c) w ust. 3b wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

d) w ust. 5 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego”;

13) w art. 14a:

a) w ust. 5a wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,

b) w ust. 7a:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie później niż 3 dni przed upływem terminu dokonania zwrotu, o którym mowa w ust. 6, podatnik przedstawi naczelniko-

wi urzędu skarbowego dowód uregulowania zaległości, a jeżeli kwota zaległości została wpłacona na rachunek innego urzędu skarbowego — zaświadczenie od naczelnika tego urzędu o ich uregulowaniu; w tym przypadku termin zwrotu kwoty podatku określony w ust. 6 liczony jest od dnia przedstawienia naczelnikowi urzędu skarbowego wszystkich dowodów uregulowania zaległości,”,

— w pkt 2 wyrazy „właściwego urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”;

14) w art. 19:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, z uwzględnieniem kwot wynikających z decyzji, o których mowa w art. 11b”,

b) w ust. 3c:

— w pkt 1 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

— w pkt 2 wyrazy „art. 11c” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 i 2a oraz art. 11c”,

c) w ust. 3e w pkt 2 i w ust. 3g w pkt 3 wyrazy „o której mowa w art. 11c” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 11 ust. 2 i 2a oraz art. 11c”;

15) w art. 21:

a) w ust. 5a wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

b) w ust. 6 w zdaniu drugim wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,

c) w ust. 6a w pkt 2 wyrazy „art. 11c” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 2 i 2a oraz art. 11c”;

16) w art. 21b:

a) w ust. 4 w pkt 1 i 4 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

b) w ust. 7:

— w pkt 2 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

— w pkt 5 wyrazy „we właściwym urzędzie” zastępuje się wyrazami „w urzędzie”;

17) w art. 26:

a) w ust. 1 wyrazy „przez urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy, o których mowa w art. 10 ust. 1a, 1c i 1d, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania

i wpłacania podatku za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem art. 11.”;

18) w art. 27:

- a) w ust. 2 i 3 wyrazy „organ podatkowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej”,
- b) w ust. 5 i 6 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,
- c) w ust. 7 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”;

19) w art. 32a w ust. 3 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”;

20) w art. 34 w ust. 4 wyrazy „dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „dyrektory izb celnych”;

21) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Organami podatkowymi w zakresie podatku akcyzowego są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem. Przepisy art. 13a ust. 2, 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Zadania w zakresie podatku akcyzowego w obrocie krajowym wykonują naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz i terytorialny zasięg działania naczelników urzędów celnych i dyrektorów izb celnych wykonujących zadania w zakresie podatku akcyzowego w obrocie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości i ilości podatników podatku akcyzowego w obrocie krajowym wykonujących działalność na danym obszarze.”;

22) w art. 40c w ust. 4 i w art. 40d w ust. 2 wyrazy „izb skarbowych” zastępuje się wyrazami „izb celnych”;

23) w art. 50 w ust. 5b w zdaniu wstępnym wyrazy „2711 SWW” zastępuje się wyrazami „22.13 PKWiU”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1323 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1803.

1) w art. 4 w ust. 3 wyrazy „urzędowi kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu celnego”;

2) w art. 5:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyroby przeznaczone przez producenta do wywozu za granicę (eksport) mogą być wydane przez niego bez znaków akcyzy pod warunkiem pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o zamiarze wywozu, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem wydania wyrobów; zawiadomienie powinno określać rodzaj i ilość wyrobów przeznaczonych do wywozu za granicę. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wywożonych wyrobów na koszt producenta.”,

b) w ust. 5 wyrazy „urząd skarbowy właściwy ze względu na siedzibę urzędu celnego dokonującego odprawy celnej” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu celnego”;

3) w art. 6:

a) w ust. 4 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „urząd celny”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi, w drodze rozporządzenia:

1) określa postacie znaków akcyzy wprowadzonych do stosowania i ich wzory oraz szczegółowe sposoby ich umieszczania na opakowaniu jednostkowym wyrobu lub na wyrobie,

2) określa sposób i tryb zgłoszenia przez producenta, importera i inne podmioty urzędowi celnemu wyrobów w celu oznaczenia ich znakami akcyzy mającymi postać odcisków pieczęci, w razie wprowadzenia do stosowania znaków w takiej postaci,

3) określa wysokość odpłatności za czynności związane z umieszczeniem znaków akcyzy w postaci pieczęci na opakowaniu jednostkowym lub na wyrobie, w razie wprowadzenia do stosowania znaku w takiej postaci,

4) może wprowadzić obowiązek kasowania znaków akcyzy oraz określić sposoby ich kasowania.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 5 wyrazy „urzędy skarbowe” zastępuje się wyrazami „urzędy celne”,

b) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) właściwych naczelników urzędów celnych uprawnionych do wydawania i sprzedaży

b) banderol lub wydawania upoważnień do wydawania banderol podatkowych i legalizacyjnych oraz terytorialny zasięg ich działania,”

c) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, uwzględnia:

- 1) terytorialne rozmieszczenie podatków akcyzowych,
- 2) konieczność prawidłowej identyfikacji rodzaju wydawanych banderol oraz konieczność identyfikacji producentów (importerów) i innych uprawnionych podmiotów do otrzymania banderol.”;

5) w art. 8:

a) w ust. 1 wyrazy „właściwym urzędem skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwym naczelnikiem urzędu celnego”,

b) w ust. 2 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „urząd celny”;

6) w art. 9:

a) w ust. 1:

— w zdaniu wstępnym wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „do właściwego naczelnika urzędu celnego”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego i właściwego naczelnika urzędu celnego, dotyczące zaległości w podatkach dochodowym, od towarów i usług oraz akcyzowym,”

— w pkt 6 wyrazy „urząd kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu celnego”,

b) w ust. 2 wyrazy „urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu celnego”,

c) w ust. 4 i 5 wyrazy „Urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu celnego”;

7) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Banderol nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach przekazywać odpłatnie lub nieodpłatnie podmiotom innym niż właściwy naczelnik urzędu celnego lub podmiot wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, od którego odpowiednio zakupiono lub otrzymano banderole (upoważnienia do wydania banderol).”;

8) w art. 11:

a) w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu celnego”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia,

właściwych naczelników urzędów celnych, uprawnionych do wydawania decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podatków podatku akcyzowego.”;

9) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków. Wytwórca znaków może je zbywać tylko ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz wydawać tylko podmiotom uprawnionym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub naczelnikom urzędów celnych właściwym w sprawach znaków akcyzy.”;

10) w art. 14 i w art. 15 w ust. 3 wyrazy „urzędowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu celnego”;

11) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych nowego wzoru znaku akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru zwrócić niewykorzystane znaki organowi, który je wydał.”;

12) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, zasady zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.”;

13) w art. 1 w ust. 2, w art. 5 w ust. 6, w art. 12 w ust. 2, w art. 13 w ust. 4 i w art. 19 w ust. 2 wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw finansów publicznych”.

Art. 13. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kontrolę przestrzegania legalności wykonywania pracy przez cudzoziemca sprawują również organy celne.”;

2) w art. 61:

a) w ust. 1 po wyrazie „Wojewodowie” dodaje się wyrazy „oraz organy celne w zakresie określonym w art. 60 ust. 1a”,

b) w ust. 2 po wyrazie „województwo” dodaje się wyrazy „lub organu celnego w zakresie określonym w art. 60 ust. 1a”,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 122, poz. 1193, Nr 128, poz. 1176 i Nr 135, poz. 1268.

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb przeprowadzania przez wojewodów i organy celne kontroli oraz zasady współdziałania z innymi organami, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności i skuteczności wykonywanej kontroli.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. Nr 142, poz. 702, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W sprawach określonych w art. 3 właściwymi naczelnikami urzędów skarbowych są:

1) dla podatników podatku od towarów i usług, niekorzystających ze zwolnienia od tego podatku — naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku od towarów i usług,

2) dla jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, korzystających ze zwolnienia od podatku od towarów i usług — naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na siedzibę jednostki lub miejsce wykonywania działalności,

3) dla pozostałych podatników:

a) będących podatnikami podatku dochodowego — naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach tego podatku,

b) niebędących podatnikami podatku dochodowego — naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podatnika, a jeżeli podatnik nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce — naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście,

4) dla płatników podatków oraz płatników składek ubezpieczeniowych, niebędących jednocześnie podatnikami, o których mowa w pkt 1—3 — naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę płatnika; w pozostałych przypadkach właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego jest naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście.”;

2) w art. 9:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym określonym” zastę-

puje się wyrazami „do właściwego naczelnika urzędu skarbowego określonego”,

b) w ust. 1a wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek dokonania zgłoszenia aktualizacyjnego przez podatników, o których mowa w art. 6 ust. 1, występuje również w przypadku, gdy podatnikom tym, w wyniku utraty prawa do zwolnienia od podatku od towarów i usług lub rezygnacji z tego prawa, zmienia się właściwość naczelnika urzędu skarbowego; w tym przypadku zgłoszenia aktualizacyjnego dokonuje się naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach podatku od towarów i usług, wraz ze zgłoszeniem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 6 ust. 1.”;

3) w art. 14 w ust. 3 wyrazy „Urzędy skarbowe obowiązane” zastępuje się wyrazami „Naczelnicy urzędów skarbowych obowiązani”;

4) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy urzędów skarbowych, pracownicy izb skarbowych oraz pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych są obowiązani do zachowania tajemnicy odnośnie danych zawartych w dokumentacji, o której mowa w art. 13 ust. 1.”,

b) w ust. 2 pkt 1c otrzymuje brzmienie:

„1c) komornikom sądowym i organom egzekucyjnym wymienionym w odrębnych przepisach — w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym,”;

5) użyte w art. 3 w ust. 1 i 2, w art. 8 w ust. 6, w art. 10 w ust. 2 w pkt 3, w art. 12 w ust. 3 oraz w art. 13 w ust. 3 i 4 w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urządach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlegają dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych, jako organy administracji rządowej niezespolonej oraz, na podstawie odrębnych prze-

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 126, poz. 1067 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804 i Nr 169, poz. 1387.

- pisów, inne organy, a w szczególności dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej.”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje zadania przy pomocy kierowanego przez siebie urzędu skarbowego, a dyrektor izby skarbowej przy pomocy kierowanej przez siebie izby skarbowej.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje spośród kandydatów wyłonionych w konkursie, o którym mowa w ust. 5a, z zastrzeżeniem ust. 5f:
- 1) dyrektora izby skarbowej,
  - 2) naczelnika urzędu skarbowego.”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje wicedyrektora izby skarbowej na wniosek dyrektora izby skarbowej.
- 4b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje:
- 1) dyrektora izby skarbowej,
  - 2) wicedyrektora izby skarbowej oraz naczelnika urzędu skarbowego — na wniosek dyrektora izby skarbowej.”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a—5f w brzmieniu:
- „5a. Dobór kandydatów na stanowisko dyrektora izby skarbowej i naczelnika urzędu skarbowego jest dokonywany w drodze konkursu spośród pracowników urzędów i organów podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, którzy posiadają wyłącznie obywatelstwo polskie, wyższe wykształcenie magisterskie prawnicze, ekonomiczne lub inne uzupełnione studiami podyplomowymi prawniczymi lub ekonomicznymi oraz co najmniej czteroletni staż pracy w tych urzędach i organach.
- 5b. Konkurs przeprowadza komisja powołana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Konkurs przeprowadzany jest w formie egzaminu składającego się z części ustnej i pisemnej, w toku którego sprawdzeniu podlega wiedza niezbędna do wykonywania zadań na określonych stanowiskach, predyspozycje i zdolności ogólne oraz umiejętności kierownicze.
- 5c. Do czasu powołania wyłonionego w drodze konkursu dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza osobę pełniącą odpowiednio obowiązki dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego.
- 5d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) tryb powołania komisji, o której mowa w ust. 5b,
  - 2) tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 5a,
  - 3) sposób dokumentowania spełnienia wymogów określonych w ust. 5a
- uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia postępowania konkursowego i wszechstronnego sprawdzenia kwalifikacji i predyspozycji osób przystępujących do konkursu.
- 5e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może nie powołać na stanowisko dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego kandydata wyłonionego w drodze konkursu w przypadku, jeżeli żaden z kandydatów nie gwarantuje obiektywnego wypełniania obowiązków dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego.
- 5f. W przypadku gdy dwa kolejne konkursy nie wyłonią kandydata oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 5e, minister właściwy do spraw finansów publicznych może powołać osobę na stanowiska wymienione w ust. 4 bez konkursu.”,
- f) w ust. 6:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Do zakresu działania naczelników urzędów skarbowych należy:”
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) ustalanie lub określanie i pobór podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, których ustalanie lub określanie i pobór należy do innych organów,”,
- uchyla się pkt 5 i 6,
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych,”,
- g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Do zakresu działania urzędów skarbowych należy:
- 1) prowadzenie dochodzeń w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe,
  - 2) wykonywanie funkcji oskarżyciela publicznego w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe,
  - 3) wykonywanie kar majątkowych, w zakresie określonym w przepisach Kodeksu karnego wykonawczego oraz Kodeksu karnego skarbowego.”,

- h) w ust. 7 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Do zakresu działania dyrektorów izb skarbowych należy:”
- i) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Właściwość miejscową naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb skarbowych określa się według terytorialnego zasięgu działania odpowiednio urzędu skarbowego i izby skarbowej, z uwzględnieniem ust. 9a, a także z uwzględnieniem zadań i terytorialnego zasięgu działania tych organów określonych w programach pilotażowych, o których mowa w ust. 1a i 1b.”
- j) po ust. 9 dodaje się ust. 9a—9c w brzmieniu:
„9a. Terytorialny zasięg działania określonego urzędu skarbowego wyłącznie w zakresie:
1) niektórych kategorii podatników,
2) wykonywania niektórych zadań określonych w ust. 6
— może obejmować terytorialny zasięg działania innych urzędów skarbowych.
- 9b. Wyznaczenie terytorialnego zasięgu działania określonego urzędu skarbowego zgodnie z ust. 9a następuje w przepisach określonych na podstawie ust. 9c i może dotyczyć w szczególności:
1) podatkowych grup kapitałowych,
2) banków,
3) zakładów ubezpieczeń,
4) jednostek działających na podstawie przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych,
5) jednostek działających na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
6) oddziałów lub przedstawicielstw przedsiębiorstw zagranicznych,
7) osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które:
a) w ostatnim roku podatkowym osiągnęły przychód netto, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług o równowartości co najmniej 5 mln euro według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na koniec roku podatkowego albo
b) jako rezydenci w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, biorą udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwami położonymi za granicą lub w ich kontroli, albo posiadają udział w kapitale takich przedsiębiorstw albo
- c) są zarządzane bezpośrednio lub pośrednio przez nierezydenta w rozumieniu przepisów prawa dewizowego lub nierezydent dysponuje co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, albo
- d) jako rezydenci w rozumieniu przepisów prawa dewizowego jednocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym w rozumieniu innych ustaw lub w jego kontroli albo posiadają jednocześnie udział w kapitale takich podmiotów.
- 9c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania oraz siedziby naczelników urzędów i dyrektorów izb skarbowych, uwzględniając zasady określone w ust. 9a i 9b oraz potrzeby właściwego zorganizowania wykonywania zadań, zwłaszcza z zakresu poboru podatków oraz sprawnej obsługi podatnika.”
- k) uchyla się ust. 11;
- 2) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:
„Art. 5a. 1. Dla podatników, o których mowa w art. 5 ust. 9b, zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na właściwego wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników następuje:
1) z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym nastąpiło ich włączenie do danej kategorii podatników — w przypadku podatników wymienionych w art. 5 ust. 9b pkt 1—6 oraz w pkt 7 lit. b)—d),
2) z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym nastąpiło przekroczenie kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 9b pkt 7 lit. a) — w przypadku podatników wymienionych w tym przepisie.
2. Spełnienie warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 9b pkt 7 lit. a), stwierdza się na podstawie danych wynikających z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za ostatni rok podatkowy. Naczelnik urzędu skarbowego może stwierdzić z urzędu w trakcie czynności sprawdzających, kontroli podatkowej albo postępowania podatkowego spełnienie warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 9b pkt 7 lit. a), i poinformować o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego.
3. Podatnicy, o których mowa w art. 5 ust. 9b, są obowiązani, w przypadku ustalenia właściwości zgodnie z art. 5

ust. 9a pkt 1, zawiadomić o zmianie właściwości dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, od którego nastąpi ta zmiana, składając zawiadomienie według ustalonego wzoru. W przypadku gdy włączenie ich do kategorii podatników określonych w art. 5 ust. 9b pkt 1—6 i pkt 7 lit. b)—d) nastąpiło w okresie od dnia 15 października do dnia 31 grudnia, zawiadomienie powinno nastąpić w terminie 7 dni od tego włączenia, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia poprzedzającego rok, od którego następuje zmiana właściwości.

4. W przypadku podatników, o których mowa w art. 5 ust. 9b pkt 1—6, rozpoczynających działalność, właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników od dnia rozpoczęcia tej działalności.
5. Dla podatników, dla których właściwym jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników i którzy przez dwa kolejne lata podatkowe nie należeli do kategorii podatników, o których mowa w art. 5 ust. 9b, zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego z naczelnika właściwego wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników następuje z dniem 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym nastąpiło ich wyłączenie z danej kategorii podatników.
6. Podatnicy, o których mowa w ust. 5, są obowiązani zawiadomić o zmianie właściwości dotychczas właściwego naczelnika urzędu skarbowego do dnia 15 października roku po upływie roku podatkowego, w którym nastąpiło ich wyłączenie, składając zawiadomienie według ustalonego wzoru. Przepis ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomień, o których mowa w ust. 3 i 6, uwzględniając potrzebę zapewnienia niezbędnych danych dla sprawnej zmiany właściwości naczelników urzędów skarbowych.”;

3) uchyla się art. 6;

4) art. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. 1. Środki finansowe w wysokości 8% dodatkowych wpływów podatkowych i nie-

podatkowych należności budżetowych uzyskanych w wyniku bezpośredniego działania urzędów skarbowych i izb skarbowych oraz urzędów kontroli skarbowej przeznaczają się na usprawnienie funkcjonowania jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, z wyłączeniem urzędów celnych i izb celnych, oraz na premie dla pracowników podległych temu ministrowi, z wyłączeniem pracowników urzędów celnych i izb celnych oraz funkcjonariuszy celnych, a w szczególności dla pracowników, którzy przyczynili się bezpośrednio do uzyskania dodatkowych wpływów.

2. Gospodarka finansowa środkami, o których mowa w ust. 1, gromadzonymi na rachunkach izb skarbowych i urzędów skarbowych jest prowadzona w formie środków specjalnych, których dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia:

- 1) sposób określania dodatkowych wpływów budżetowych w rozumieniu ust. 1,
- 2) szczegółowe warunki, maksymalną wysokość i sposób przyznawania premii,
- 3) działania, w wyniku których uzyskiwane są dodatkowe wpływy budżetowe,
- 4) sposób gromadzenia i rozdysponowania środków finansowych.

Art. 8. 1. Pracownikom podległym ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, wykonującym kontrolę podatkową przysługuje miesięczny dodatek kontrolerski do wynagrodzenia, w wysokości do 50% wynagrodzenia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli podatkowej przez zapewnienie motywacji pracowników urzędów skarbowych do jej sprawnego wykonywania.”;

5) w art. 8a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki pochodzące z pobieranej od wierzycieli opłaty komorniczej oraz opłat za czynności egzekucyjne urzędów skarbowych i opłaty manipulacyjnej przeznaczają się na wydatki związane z poborem podatków i prowadzeniem egzekucji administracyjnej, na

wynagrodzenia prowizyjne pracowników urzędów skarbowych wykonujących egzekucję administracyjną należności pieniężnych oraz na finansowanie przedsięwzięć usprawniających pobór podatków i egzekucję administracyjną.”,

b) w ust. 3:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rodzaje wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem poboru podatków i egzekucji administracyjnej, uwzględniając specyfikę działalności oraz potrzebę zapewnienia motywacyjnego systemu wynagradzania pracowników wykonujących egzekucję administracyjną.”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przypadki, w których może nastąpić przekazanie środków specjalnych na usprawnienie funkcjonowania innych urzędów skarbowych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia skuteczności i ciągłości wykonywania poboru podatków lub egzekucji administracyjnej.”;

6) po art. 8a dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b. 1. Pracownicy urzędów skarbowych i izb skarbowych będący pracownikami służby cywilnej są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 15 maja składać oświadczenia majątkowe wraz z załącznikiem — kserokopią zeznania o wysokości dochodu w roku podatkowym i jego korekt. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki, w której osoba jest zatrudniona.

2. Naczelnicy urzędów skarbowych i ich zastępcy, a także dyrektorzy i wicedyrektorzy izb skarbowych oświadczenia takie składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Do dokonywania analizy danych zawartych w oświadczeniu uprawniona jest komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do oświadczeń majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) w art. 20:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Egzamin na doradcę podatkowego w stosunku do osób, które zajmowały stanowiska sędziów, prokuratorów oraz inspektorów kontroli skarbowej lub wykonywały zawód adwokata, radcy

prawnego, notariusza, biegłego rewidenta, nie obejmuje zakresu egzaminu wymaganego do uzyskania takiego stanowiska lub zawodu.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakres tematyczny egzaminu, o którym mowa w ust. 3, ustalany jest w stosunku do sędziów i prokuratorów po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości, w stosunku do adwokatów, radców prawnych, notariuszy i biegłych rewidentów — właściwego samorządu zawodowego, a w stosunku do inspektorów kontroli skarbowej oraz osób, o których mowa w ust. 5 — ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

3) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do osób spełniających warunków określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 137, poz. 1302), posiadających 8-letni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152 i Nr 130, poz. 1190) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a i 10b w brzmieniu:

„10a) kontroli skarbowej;

10b) Służby Celnej;”;

2) w art. 80c w ust. 1:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu;”;

b) po pkt 12 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) administracyjnym organom egzekucyjnym oraz organom podatkowym.”;

3) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 137, poz. 1302).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 78 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 27 ust. 1 i 2, dokonuje wojewoda, Prezes, funkcjonariusze celni, funkcjonariusze Straży Granicznej lub Policji.”;

2) w art. 95 po wyrazach „Straż Graniczną” dodaje się wyrazy „, Służbę Celną”.

Art. 19. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) innych niż wymienieni w pkt 1 i 2 członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,”.

Art. 20. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. § 1. Organem podatkowym, stosownie do swojej właściwości, jest:

1) naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa — jako organ pierwszej instancji,

2) dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej — jako:

a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego,

b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,

c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji,

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1180 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 97, poz. 894 i Nr 101, poz. 942.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z 2000 r. Nr 26, poz. 306 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188.

3) samorządowe kolegium odwoławcze — jako organ odwoławczy od decyzji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym — jako:

1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wygaśnięcia — z urzędu,

2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Organami podatkowymi wyższego stopnia są organy odwoławcze.”;

2) w art. 14a:

a) w § 1 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego”,

b) w § 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego”,

c) w § 5 wyrazy „właściwej izby skarbowej” zastępuje się wyrazami „właściwej odpowiednio izby skarbowej lub izby celnej”;

3) w art. 14b:

a) w § 1 wyrazy „Urząd skarbowy przekazuje właściwej izbie skarbowej” zastępuje się wyrazami „Naczelnik urzędu skarbowego oraz naczelnik urzędu celnego przekazują odpowiednio właściwemu dyrektorowi izby skarbowej oraz dyrektorowi izby celnej”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dyrektor izby skarbowej oraz dyrektor izby celnej obowiązani są do dokonania zmiany udzielonej informacji, jeżeli stwierdzą, że jest ona nieprawidłowa.”;

4) w art. 19:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spory o właściwość rozstrzyga:

1) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora izby skarbowej — dyrektor tej izby skarbowej,

2) między naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwości miejscowych różnych dyrektorów izb skarbowych — minister właściwy do spraw finansów publicznych,

3) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości

- miejscowej tego samego dyrektora izby celnej — dyrektor tej izby celnej,
- 4) między naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwości miejscowej różnych dyrektorów izb celnych — minister właściwy do spraw finansów publicznych,
- 5) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celnego — sąd administracyjny,
- 6) między wójtami, burmistrzami (prezydentami miast) i starostami — wspólne dla nich samorządowe kolegium odwoławcze, a w razie braku takiego kolegium — sąd administracyjny,
- 7) między marszałkami województw — sąd administracyjny,
- 8) w pozostałych przypadkach — minister właściwy do spraw finansów publicznych.”,
- b) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygnięcie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego za pośrednictwem odpowiednio właściwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.”;
- 5) w art. 34 w § 2 i w art. 42 w § 6 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;
- 6) w art. 43 w § 1 wyrazy „urzędy skarbowe” zastępuje się wyrazami „naczelników urzędów skarbowych”;
- 7) w art. 66:
- a) w § 2 w pkt 1 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
- b) w § 3a wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego naczelnika urzędu celnego”;
- 8) w art. 82:
- a) w § 2 wyrazy „urzędowi skarbowemu właściwemu” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu”,
- b) w § 2a wyrazy „na pisemne żądanie urzędów skarbowych” zastępuje się wyrazami „na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
- c) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:
- „§ 2b. Informacje, o których mowa w § 2, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany udostępnić naczelnikowi urzędu celnego na jego pisemne żądanie.”,
- d) § 5 otrzymuje brzmienie:
- „§ 5. Organ podatkowy określa zakres żądanych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 2a, oraz termin ich przekazania.”;
- 9) w art. 130:
- a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Pracownik urzędu skarbowego, urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby skarbowej, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których:”,
- b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „§ 3. Bezpośredni przełożony pracownika lub funkcjonariusza celnego jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności pracownika lub funkcjonariusza celnego.
- § 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.”;
- 10) art. 131 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 131. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w przypadku gdy sprawa dotyczy:
- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy,
  - 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy,
  - 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2,
  - 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kura-

teli z osobą wymienioną w pkt 1 albo 2.

§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 — sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby skarbowej,

2) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 — sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.”;

11) po art. 131 dodaje się art. 131a w brzmieniu:

„Art. 131a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 131 stosuje się odpowiednio, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 131 § 2 pkt 1, naczelnika urzędu celnego wyznacza właściwy dyrektor izby celnej.”;

12) w art. 137 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Pełnomocnikiem strony w sprawach podatkowych w postępowaniu przed organami celnymi może być także osoba, o której mowa w art. 256 § 2 Kodeksu celnego.”;

13) w art. 143:

a) w § 1 po wyrazach „może upoważnić” dodaje się wyrazy „funkcjonariusza celnego lub”,

b) w § 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom urzędu celnego — przez naczelnika urzędu celnego,

4) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom izby celnej — przez dyrektora izby celnej.”;

14) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. W postępowaniu przed organami celnymi stosuje się przepisy art. 267 i 268 Kodeksu celnego.”;

15) w art. 150:

a) w § 1 w pkt 1 i 2 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Adresata zawiadamia się dwukrotnie o pozostawianiu pisma w miejscu określonym w § 1. Powtórne zawiadomienie następuje w razie niepodjęcia pisma w terminie 7 dni.”;

16) w art. 182:

a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie:”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego są obowiązane do sporządzania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.”;

17) art. 183 i 184 otrzymują brzmienie:

„Art. 183. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji, o których mowa w art. 182, naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego może wystąpić po uprzednim wezwaniu do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, a strona w wyznaczonym terminie:

1) nie udzieliła informacji,

2) nie upoważniła odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji,

3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

Art. 184. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego, występując z żądaniem, o którym mowa w art. 182, powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami.

§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji oraz termin ich przekazania. Przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Żądanie zawiera ponadto:

- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania informacji objętych żądaniem,
- 2) dowody potwierdzające, że strona:
  - a) odmówiła udzielenia informacji lub
  - b) nie wyraziła zgody na udzielenie naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
  - c) w terminie określonym przez naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego nie udzieliła informacji albo upoważnienia.

§ 4. Odpis żądania naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego przekazuje odpowiednio dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej lub dyrektorowi nadrzędnej izby celnej.”;

18) w art. 185 po wyrazach „jeżeli żądanie” dodaje się wyrazy „naczelnika urzędu celnego lub”;

19) w art. 221 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;

20) w art. 244 w § 3 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;

21) w art. 246 w § 2 wyrazy „izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej”;

22) w art. 248 w § 2:

- a) w pkt 2 wyrazy „izba skarbowa” zastępuje się wyrazami „dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej”,
- b) w pkt 3 wyrazy „przez izbę skarbową” zastępuje się wyrazami „przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej”;

23) w art. 275:

- a) w § 2 wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego”,
- b) w § 3 skreśla się wyrazy „towarzystw funduszy powierniczych i”;

24) art. 278 otrzymuje brzmienie:

„Art. 278. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób określony w art. 21 § 1 pkt 1, w przypadku gdy czynności te dotyczą:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy,

- 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy,

- 3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2,

- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo w pkt 2.

§ 2. Przyczyny wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 3. Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie złożone przez naczelnika urzędu skarbowego (jego zastępcę). Oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania, jest składane dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej, w przypadku gdy naczelnik urzędu skarbowego jest właściwy miejscowo dla tych osób lub osób wymienionych w § 1 pkt 3 i 4.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do osób wymienionych w § 1 pkt 2 oraz osób pozostających z tymi osobami w stosunkach określonych w § 1 pkt 3 i 4, jeżeli naczelnik urzędu skarbowego, nad którym sprawuje nadzór dyrektor izby skarbowej (jego zastępca), jest organem właściwym miejscowo dla tych osób.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 4, oświadczenie jest składane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

§ 6. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, 3 lub 4 — czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez dyrektora nadrzędnej izby skarbowej,

- 2) § 1 pkt 2—4 — czynności sprawdzających dokonuje naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 7. Deklaracje są składane w urzędzie skarbowym, którego naczelnik podlega wyłączeniu. Urząd skarbowy, do którego wpłynęła deklaracja, sporządza jej kopię, którą dołącza do akt sprawy, a oryginał przekazuje urzędowi skarbowemu, którego naczelnik został wyznaczony zgodnie z § 6.”;

25) po art. 278 dodaje się art. 278a w brzmieniu:

„Art. 278a. W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 278 stosuje się odpowiednio, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 278 § 6 pkt 1, właściwego naczelnika urzędu celnego wyznacza dyrektor nadrzędnej izby celnej.”;

26) w art. 279:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownik urzędu skarbowego, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego podlegają wyłączeniu od wykonywania czynności sprawdzających w sprawach zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli czynności te dotyczą zobowiązań podatkowych ciążyących na pracowniku, funkcjonariuszu celnym lub osobach pozostających z nimi w stosunkach określonych w art. 278 § 1 pkt 3 lub 4.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Podstawę wyłączenia stanowi oświadczenie funkcjonariusza celnego lub pracownika składane odpowiednio naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego. Przepis art. 278 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadku wyłączenia funkcjonariusza celnego lub pracownika odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wyznaczenia innego funkcjonariusza celnego lub pracownika uprawnionego do wykonania czynności sprawdzających.”;

27) w art. 283 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) naczelnika urzędu celnego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu celnego — funkcjonariuszom celnym oraz pracownikom tego urzędu,”;

28) w art. 286 w § 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) gdy podatnik nie zapewnia kontrolującym warunków umożliwiających wykonywanie czynności kontrolnych związanych z badaniem tej dokumentacji, a w szczególności nie udostępnia kontrolującym samodzielnie pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów.”;

29) w art. 288a w § 2 wyraz „dokonuje” zastępuje się wyrazami „może także dokonać”;

30) w art. 294 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) funkcjonariusze celni i pracownicy urzędów celnych oraz izb celnych,”;

31) w art. 295 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W toku postępowania podatkowego dostęp do informacji, o których mowa w art. 182, przysługuje wyłącznie funkcjonariuszowi celnemu lub pracownikowi zafatwającemu

sprawę, ich bezpośrednim przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego oraz naczelnikowi urzędu celnego.”;

32) w art. 297:

a) w § 1:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają wyłącznie:”,

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, dyrektorowi izby skarbowej lub dyrektorowi izby celnej — w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym lub urzędzie celnym,

2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej — w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową,”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.”;

33) w art. 304 w § 1 po wyrazach „Naczelnicy urzędów skarbowych” dodaje się wyrazy „oraz naczelnicy urzędów celnych”.

Art. 21. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 8 w ust. 4 wyrazy „izby skarbowe i urzędy skarbowe” zastępuje się wyrazami „dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych”.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 64, poz. 592, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774 i Nr 96, poz. 874.

Art. 22. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.¹⁸⁾) w załączniku do ustawy pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektorzy izb skarbowych, naczelnicy urzędów skarbowych, dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej”.

Art. 23. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 12 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) urząd skarbowy — urząd skarbowy, którym kieruje właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego.”;

2) w art. 8 w ust. 2 wyrazy „urząd skarbowy właściwy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego właściwego”;

3) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „do urzędu skarbowego właściwego” zastępuje się wyrazami „naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu”,

b) w ust. 2 wyrazy „do urzędów skarbowych właściwych” zastępuje się wyrazami „naczelnikom urzędów skarbowych właściwym”;

4) w art. 12 w ust. 7 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”;

5) w art. 21:

a) w ust. 1 i 1a skreśla się wyrazy „właściwego według miejsca zamieszkania podatnika”,

b) w ust. 1c:

— w zdaniu pierwszym wyrazy „urząd skarbowy właściwy” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego właściwego”,

— w zdaniu drugim wyrazy „urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu skarbowego”,

c) w ust. 2 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „właściwym według miejsca zamieszkania podatnika”,

d) w ust. 4 i 5 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,

e) w ust. 8 w pkt 4 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”;

6) w art. 29:

a) w ust. 1 wyrazy „do właściwego urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego”,

b) w ust. 3 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,

c) w ust. 4 wyrazy „urzędów skarbowych” zastępuje się wyrazami „naczelników urzędów skarbowych”;

7) w art. 31:

a) w ust. 4 wyrazy „we właściwym urzędzie skarbowym” zastępuje się wyrazami „w urzędzie skarbowym”,

b) w ust. 5 skreśla się wyraz „właściwego”;

8) w art. 32 w ust. 3 w zdaniu drugim skreśla się wyraz „właściwemu”;

9) w art. 44 w ust. 4 wyrazy „w urzędzie skarbowym właściwym” zastępuje się wyrazami „w urzędzie skarbowym, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy”;

10) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca wykonywania funkcji o charakterze duszpasterskim, zwany dalej „właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego”, wydaje decyzję ustalającą wysokość ryczałtu, odrębnie na każdy rok podatkowy.”,

b) w ust. 2 wyrazy „Właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „Właściwy naczelnik urzędu skarbowego”;

11) w art. 47 skreśla się wyraz „właściwego”;

12) w art. 49:

a) w ust. 1 wyrazy „urzędy skarbowe właściwe” zastępuje się wyrazami „naczelników urzędów skarbowych właściwych”,

b) w ust. 2 wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „właściwy naczelnik urzędu skarbowego”;

13) w art. 53 w ust. 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o przyznanie ulg uczniowskich, o których mowa w ust. 1—13, podatnik jest obowiązany złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku gdy podatnik jest opodatkowany w formie

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874 i Nr 135, poz. 1268.

karty podatkowej — naczelnikowi urzędu skarbowego, o którym mowa w art. 29 ust. 3, w terminie miesiąca od daty złożenia przez pracownika egzaminu kończącego naukę zawodu lub od daty zakończenia przez ucznia odbywania u podatnika praktycznej nauki zawodu.”;

- 14) użyte w art. 15 w ust. 4, w art. 34 w ust. 2, w art. 42 w ust. 2 oraz w art. 51 w ust. 2 i 3 w różnych przypadkach wyrazy „właściwy urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „właściwy naczelnik urzędu skarbowego”;
- 15) użyte w art. 20 w ust. 1, w art. 25 w ust. 8, w art. 27 w ust. 2 i 3, w art. 30 w ust. 1 i 2, w art. 33 w ust. 3, w art. 36 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 3, w ust. 4 w pkt 1 i 2 i w ust. 7, w art. 39 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 40 w ust. 1 w pkt 2, 3 i w zdaniu końcowym, w art. 45 w ust. 4 oraz w art. 48 w ust. 2 i 3 w różnych przypadkach wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”.

Art. 24. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się jednolitą umundurowaną Służbę Celną w celu zapewnienia zgodności z prawem przywozu towarów na polski obszar celny oraz wywozu towarów z polskiego obszaru celnego, a także wykonywania obowiązków określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie podatku akcyzowego.”,

b) w ust. 2:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do zadań Służby Celnej należy realizacja polityki celnej państwa w części dotyczącej przywozu i wywozu towarów oraz wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów odrębnych, a w szczególności:”,

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) wymiar i pobór podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów,

3b) kontrola, szczególny nadzór podatkowy, wymiar i pobór podatku akcyzowego,”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony dóbr kultury oraz ochrony własności intelektualnej, a także

przestępstw i wykroczeń związanych z wprowadzaniem na polski obszar celny oraz wyprowadzaniem z polskiego obszaru celnego towarów objętych ograniczeniami lub zakazami, w szczególności takich jak: odpady szkodliwe, substancje chemiczne, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe oraz broń, amunicja, materiały wybuchowe i technologie objęte kontrolą międzynarodową,”,

— po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) kontrola przestrzegania legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców,”,

— uchyla się pkt 7;

2) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Szczególny nadzór podatkowy

Art. 6a. 1. Szczególny nadzór podatkowy w zakresie i trybie określonych w niniejszym rozdziale wykonują naczelnicy urzędów celnych właściwi w zakresie podatku akcyzowego w obrocie krajowym.

2. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu, z zastrzeżeniem ust. 4, podlega:

- 1) produkcja, przemieszczanie i obrót, w tym eksport i import, niektórymi wyrobami akcyzowymi,
- 2) urządzenie gier w kasynach gry, na automatach i na automatach o niskich wygranych, tam gdzie się one znajdują.

3. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:

- 1) czynności związanych z produkcją, przemieszczaniem i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 2) ilości i jakości wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia,
- 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry, obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach, a także przychodów i stosowania maksymalnej stawki i wartości maksymalnej wygranej w grach na automatach o niskich wygranych

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

- oraz zasadności i prawidłowości wystawianych imiennych zaświadczeń o uzyskanej wygranej,
- 4) prawidłowości i terminowości wpłat podatku akcyzowego od wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1,
  - 5) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1—4.
4. Nie podlegają szczególnemu nadzorowi podatkowemu wyroby określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na podstawie art. 6g ust. 1 pkt 1, przeznaczone na cele specjalne określone w odrębnych przepisach, w jednostkach podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, jednostkach wojskowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.
- Art. 6b. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 6a ust. 3, wykonują pracownicy lub funkcjonariusze celni zatrudnieni w urzędach celnych oraz w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej „pracownikami szczególnego nadzoru podatkowego”, na podstawie upoważnienia wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub Szefa Służby Celnej.
2. Szczególny nadzór podatkowy może być wykonywany jako nadzór staty.
  3. Sprawowanie stałego nadzoru polega na wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w art. 6a ust. 3, przez komórkę organizacyjną utworzoną w tym celu przez właściwego naczelnika urzędu celnego na terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu, zwaną dalej „komórką stałego nadzoru”.
- Art. 6c. 1. Pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego są uprawnieni do:
- 1) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półproduktach oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych,
  - 2) pobierania próbek surowców, półproduktów i wyrobów gotowych
- w celu ich zbadania, zabezpieczania zebranych dowodów, zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym szczególnym nadzorem podatkowym oraz zasięgania opinii biegłych,
- 3) nakładania zabezpieczeń urzędowych na urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym w celu uniemożliwienia dostępu do ich wnętrza bez uszkodzenia zabezpieczenia urzędowego, a także na dokumentację prowadzoną w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—4, w celu jej urzędowego uwierzytelnienia,
  - 4) uczestniczenia w dokonywanych przez podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu czynnościach, o których mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—3,
  - 5) żądania zamknięcia dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—4, w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym,
  - 6) przeprowadzania kontroli obrachunkowych,
  - 7) uczestniczenia w czynnościach niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują pracownikom szczególnego nadzoru podatkowego także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2, bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.
- Art. 6d. 1. Podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:
- 1) przestać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące — zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności,
  - 2) zapewnić warunki do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podmiotu, w tym w miarę możliwości samodzielne pomieszczenie

- i miejsce do przechowywania dokumentów,
- 3) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym,
  - 4) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyrobów objęte szczególnym nadzorem podatkowym,
  - 5) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w pkt 3, do nakładania zabezpieczeń urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość plomb, laku lub masy plastycznej do pieczęci oraz inne materiały do nałożenia zabezpieczeń urzędowych,
  - 6) posiadać legalizowane przyrządy pomiarowe, odczynniki i sprzęt techniczny, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych,
  - 7) zgłaszać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego albo komórce stałego nadzoru informacje o terminach czynności, o których mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—3,
  - 8) przeprowadzać czynności, o których mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—3, w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego,
  - 9) prowadzić dokumentację w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—4, związaną z prowadzeniem działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym,
  - 10) dokonać zamknięcia dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 3 pkt 1—4, na żądanie pracownika szczególnego nadzoru podatkowego w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym,
  - 11) zgłaszać w terminie 2 dni właściwemu naczelnikowi urzędu celnego albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków skarbowych akcyzy,
  - 12) zgłaszać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zamiar zniszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia na co najmniej 3 dni przed zamierzonym terminem ich zniszczenia,
  - 13) zgłaszać bezzwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu celnego albo komórce stałego nadzoru przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyń, o których mowa w pkt 3, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.
2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych odpowiedzialny jest podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.
  3. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w ust. 1 obciążają podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu.
  4. Pracownik szczególnego nadzoru podatkowego dokonujący czynności kontrolnych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego jest uprawniony do wstępu oraz poruszania się po terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie upoważnienia pracownika szczególnego nadzoru podatkowego, bez potrzeby uzyskiwania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tego podmiotu; podlega natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w tym podmiocie.
- Art. 6e. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu celnego dotyczące kontroli celnej, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach — przepisy art. 281—292 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.
- Art. 6f. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego.
2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego.
  3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających

- w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 6a ust. 3.
- Art. 6g. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wyroby akcyzowe, które w związku z wykonywaniem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2 pkt 1, są objęte szczególnym nadzorem podatkowym,
  - 2) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów podlegających temu nadzorowi,
  - 3) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy,
  - 4) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego, w zakresie określonym w art. 6a ust. 2 pkt 2,
  - 5) niektóre rodzaje prowadzonej dokumentacji, o której mowa w art. 6a ust. 3 pkt 5, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia,
  - 6) wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 6b ust. 1,
  - 7) zakres i sposób sprawowania stałego nadzoru, a także sposób przeprowadzania kontroli doraźnych i okresowych,
  - 8) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 2,
  - 9) szczegółowy zakres i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń,
  - 10) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 1, 7, 11 i 12,
  - 11) szczegółowy zakres przygotowywania oraz oznaczania pomieszczeń, urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 3,
  - 12) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 6f,
  - 13) tryb niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia,
  - 14) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych powinien uwzględnić w szczególności:
- 1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami skarbowymi akcyzy,
  - 2) zróżnicowanie form i sposobów wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające temu nadzorowi — w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych tym nadzorem,
  - 3) zapewnienie skuteczności i sprawności sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego.”;
- 3) w art. 17 w ust. 6 wyrazy „określi wykaz” zastępuje się wyrazami „może określić wykaz”;
- 4) po art. 22 dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:
- „Art. 22a. 1. Funkcjonariusze celni pełniący służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez tego ministra mogą otrzymać, z urzędu, propozycję przeniesienia do służby cywilnej w tym urzędzie lub jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez tego ministra.
2. Z wnioskiem o propozycję przeniesienia, o której mowa w ust. 1, mogą wystąpić zainteresowani funkcjonariusze celni.
3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia dyrektor generalny lub kierownik urzędu wykonujący jego zadania, za zgodą kierownika urzędu, w którym funkcjonariusz pełni służbę.
4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:
- 1) miejsce pracy,
  - 2) datę przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy,
  - 3) stanowisko pracy,
  - 4) wynagrodzenie.

5. Funkcjonariusz celny, w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.
  6. Dotychczasowy stosunek służbowy funkcjonariusza celnego, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony lub nieokreślony, odpowiednio do rodzaju dotychczasowego stosunku służbowego.
  7. Funkcjonariusz celny, który na podstawie ust. 6 stał się pracownikiem służby cywilnej zatrudnionym na czas nieokreślony, nie ma obowiązku odbywania służby przygotowawczej, o której mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052).
  8. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie ust. 6 stał się pracownikiem służby cywilnej, okres służby w Służbie Celnej wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.
  9. Stosunek służbowy funkcjonariuszy celnych, którzy odmówili przyjęcia złożonej propozycji, nie ulega zmianie.
- 5) w art. 26 po pkt 10 dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) gdy wymaga tego dobro służby,

12) utraty zaufania niezbędnego do wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności w przypadku funkcjonariusza celnego wykonującego czynności z zakresu kontroli celnej lub związane z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego.”;

6) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 26 pkt 12, funkcjonariusza celnego można przenieść do pracy w tej samej lub innej miejscowości w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej. Funkcjonariusz taki może zostać przeniesiony do służby cywilnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów rozdziału 5 nie stosuje się.”;

7) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Funkcjonariusze celni są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 15 maja składać oświadczenia majątkowe wraz

Art. 22b. 1. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jednostkach podległych lub nadzorowanych przez tego ministra mogą otrzymać, z urzędu, propozycję pełnienia służby w Służbie Celnej.

2. Z wnioskiem o propozycję pełnienia służby w Służbie Celnej, o której mowa w ust. 1, mogą wystąpić zainteresowani członkowie korpusu służby cywilnej.
3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia kierownik urzędu, za zgodą dyrektora generalnego urzędu lub kierownika urzędu wykonującego jego zadania, w którym członek korpusu służby cywilnej jest zatrudniony.
4. Członek korpusu służby cywilnej w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji pełnienia służby w Służbie Celnej składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

z załącznikiem — kserokopią zeznania o wysokości dochodu w roku podatkowym i jego korekt. Oświadczenie składa się kierownikowi urzędu.

2. Naczelnicy urzędów celnych i ich zastępcy, a także dyrektorzy izb celnych i ich zastępcy oświadczenia takie składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Do dokonywania analizy danych zawartych w oświadczeniu uprawniona jest komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do oświadczeń majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.”;

8) w art. 52 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się również do pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.”;

9) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. W szczególnie uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw finansów publicznych może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie wyjaśniające lub dyscyplinarne oraz wydać orzeczenie w stosunku do funkcjonariuszy celnych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.”;

10) w art. 68:

a) w ust. 1 wyrazy „3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy”, a wyrazy „po upływie 1 roku” zastępuje się wyrazami „po upływie 2 lat”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:

„1a. Jeżeli funkcjonariusz celny z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, prowadzący postępowanie odbiera takie wyjaśnienia w każdym innym miejscu.

1b. W przypadku usprawiedliwionej chorobą nieobecności w służbie, wyjaśnienia mogą być odebrane po uprzednim zasięgnięciu opinii lekarza.

1c. Jeżeli nie ma możliwości odebrania wyjaśnień w trybie określonym w ust. 1a i 1b, postępowanie dyscyplinarne ulega zawieszeniu do dnia ustania przyczyn zawieszenia.”,

c) uchyla się ust. 2;

11) w art. 81 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenia sprawy, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. Wyrób akcyzowy jest to wyrób określony w ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznaczeniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy (Dz. U. Nr 127, poz. 584, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1323, z 2002 r. Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302), a także wyrób objęty szczególnym nadzorem podatkowym na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122 i Nr 137, poz. 1302).”;

2) w art. 133 w § 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

„1) urząd celny — w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63—75, art. 85—96 § 1 i art. 106h oraz w sprawach ujawnionych w zakresie swojego działania przez urzędy celne z art. 99, art. 100, art. 106e, art. 106f, art. 106g i art. 106k, a także w sprawach w zakresie swojego działania z art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 76 oraz art. 84 § 1,

2) urząd skarbowy — w sprawach o pozostałe przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe,

3) inspektor kontroli skarbowej — w sprawach ujawnionych w zakresie działania kontroli skarbowej, z wyłączeniem spraw o wykroczenia skarbowe określone w art. 63 § 4 i art. 65 § 4, w których należny podatek akcyzowy lub kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia, które są przekazane do organów wskazanych w pkt 1.”;

3) w art. 134 w § 1 pkt 1otrzymuje brzmienie:

„1) Straż Graniczna — w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63—65, art. 67—71, art. 85—96 § 1 oraz art. 106e — 106h, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. Nr 50, poz. 580, z 2001 r. Nr 56, poz. 579 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 197, poz. 1661) w art. 6 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) wywiadowi skarbowemu, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania jego ustawowych zadań,”.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

Art. 27. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

- a) w ust. 1 w pkt 1—4 wyrazy „urząd skarbowy właściwy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy”,
- b) w ust. 2 wyrazy „Drugi Urząd Skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego”,
- c) w ust. 4 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”;

2) w art. 13 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”.

Art. 28. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 oraz z 2002 r. Nr 144, poz. 1204) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „właściwego miejscowo urzędu skarbowego” zastępuje się wyrazami „właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego”;

2) w art. 13:

- a) w ust. 4 wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Organ kontroli skarbowej, który w toku prowadzonej kontroli stwierdzi nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje decyzję określającą nienależną kwotę, o której mowa w ust. 3, i ustalającą kwotę dodatkową, o której mowa w ust. 2, podlegającą przekazaniu do budżetu państwa. W przypadku gdy nabywca jest znany, organ kontroli skarbowej w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości wydaje wynik kontroli i przekazuje go właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz. U. Nr 110, poz. 1189, z późn. zm.²³⁾) w art. 19:

1) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organy podatkowe,”;

2) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) wywiad skarbowy,”.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721 i Nr 96, poz. 874.

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731 i Nr 89, poz. 804 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153 i Nr 128, poz. 1175.

Art. 30. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671) w art. 44 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowizja otrzymywana przez jednostki, o których mowa w art. 42 ust. 3 pkt 2 i 3, jest przeznaczana na usprawnienie funkcjonowania Służby Celnej.”.

Art. 31. 1. Postępowania egzekucyjne w sprawach wszczętych i niezakończonych przez organy podatkowe przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzą dotychczasowe organy.

2. Postępowania podatkowe wszczęte przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Postępowania w sprawach podatkowych wszczęte i niezakończone ostatecznym rozstrzygnięciem w danym trybie przed dniem wejścia w życie ustawy, przejmują organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

4. W sprawach wznowienia postępowania podatkowego zakończonego decyzją ostateczną, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji, właściwe są organy właściwe w takich sprawach po dniu wejścia w życie ustawy, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

5. Znaki skarbowe akcyzy uszkodzone lub niewykorzystane pobrane w urzędzie skarbowym przed dniem wejścia w życie ustawy powinny być zwrócone w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub od dnia ich otrzymania od producenta zagranicznego do właściwego organu celnego w sprawach znaków skarbowych akcyzy.

6. Postępowania w sprawach o wykroczenia skarbowe określone w art. 63 § 4 i art. 65 § 4 Kodeksu karnego skarbowego, w których należny podatek akcyzowy lub kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza dwukrotnej wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę, określonego na podstawie odrębnych przepisów, w czasie jego popełnienia, wszczęte i niezakończone przez inspektorów kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są przez dotychczasowe organy.

7. Zaliczki na znaki akcyzy, koszty wytworzenia lub należności wpłacone do urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków skarbowych akcyzy przed dniem wejścia w życie ustawy, w przypadku odmowy wydania bandedol podatkowych lub sprzedaży bandedol legalizacyjnych, podlegają zwrotowi przez urząd, do którego zostały wpłacone.

Art. 32. 1. Pracownicy i funkcjonariusze celnicy zatrudnieni w urzędach kontroli skarbowej, izbach skar-

bowych, urzędach skarbowych, izbach celnych i urzędach celnych mogą, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, otrzymać od kierownika jednostki dotychczas zatrudniającej, uzgodnioną z kierownikiem jednostki, w której mają być zatrudnieni, pisemną propozycję przeniesienia pomiędzy tymi jednostkami. Przez kierownika jednostki, w której ma być zatrudniony pracownik, rozumie się także pełnomocnika ustanowionego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zorganizowania urzędu skarbowego tworzonego na podstawie art. 5 ust. 9b ustawy zmienianej w art. 15.

2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje kierownik jednostki, w której pracownik ma być zatrudniony, w porozumieniu z kierownikiem jednostki dotychczas zatrudniającej pracownika.

3. Propozycja przeniesienia, o której mowa w ust. 1, powinna określać nowe warunki zatrudnienia, w szczególności miejsce pracy lub służby, datę przeniesienia, stanowisko pracy lub stanowisko służbowe, wynagrodzenie lub uposażenie oraz konsekwencje odmowy przyjęcia propozycji.

4. Pracownik lub funkcjonariusz celny, któremu przedstawiono propozycję, o której mowa w ust. 1, może w terminie 10 dni od dnia jej otrzymania złożyć oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji przeniesienia.

5. W terminie 10 dni od dnia przyjęcia propozycji przeniesienia pracownik lub funkcjonariusz celny otrzymuje na piśmie potwierdzenie nowych warunków zatrudnienia.

6. Odmowa przyjęcia propozycji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę do:

- 1) rozwiązania z pracownikiem stosunku pracy za wypowiedzeniem lub
- 2) zwolnienia funkcjonariusza celnego ze służby.

7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio do pracowników i funkcjonariuszy celnych zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

8. Przepisów ust. 1—7 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej.

Art. 33. 1. Z dniem 1 stycznia 2004 r. następuje przeniesienie ze środków specjalnych do budżetu państwa finansowania wynagrodzeń osobowych pracowników jednostek, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 15, w części odpowiadającej wartości 60 % ujętych w budżecie państwa na 2003 r. wynagrodzeń osobowych, skorygowanych o wskaźnik wzrostu wynagrodzeń na 2004 r.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracowników przeniesionych z jednostek, o których mowa

w art. 7 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 15, do jednostek organizacyjnych Służby Celnej.

Art. 34. 1. Podatnicy podatku akcyzowego wykonujący działalność gospodarczą w dniu wejścia w życie ustawy dokonują rejestracji poprzez złożenie naczelnikowi urzędu celnego właściwemu w sprawach podatku akcyzowego zgłoszenia rejestracyjnego wraz z pierwszą deklaracją podatku akcyzowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego wraz z instrukcją sposobu jego wypełnienia.

Art. 35. Deklaracje podatku akcyzowego za miesiąc poprzedzający wejście w życie ustawy należy złożyć we właściwym w tym miesiącu urzędzie skarbowym.

Art. 36. Do osób, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmują stanowisko dyrektora urzędu kontroli skarbowej, dyrektora izby skarbowej albo naczelnika urzędu skarbowego, nie stosuje się wymogu przeprowadzenia konkursu.

Art. 37. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może dokonać przeniesienia wydatków budżetowych między rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym administracji skarbowej.

2. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594 i Nr 96, poz. 874).

Art. 38. Ilekroć w przepisach ustaw niezmiennych niniejszą ustawą mówi się o izbie skarbowej lub urzędzie skarbowym jako organie administracji rządowej, należy rozumieć przez ten organ odpowiednio dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 39. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2003 r.

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2003 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej;
- 2) art. 5 ust. 9a i 9b oraz art. 7 ustawy wymienionej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
- 3) art. 32, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*